

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. december 10. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A számítástechnikai rendszer és adatok elleni büntett miatt az **I.rendű vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék 2013. május 28.** napján kihirdetett **1.B.563/2012/81.** számú ítéletének az **I. r. és a II. r.** vádlottakra vonatkozó részét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

Az I.r. vádlott pénzmellékbüntetését 3.000.000.- (hárommillió) forintra,

a II. r. vádlott börtönének tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltásának tartamát 3 (három) évre enyhíti.

A II. r. vádlottal szemben a pénzmellékbüntetés kiszabását mellőzi.

A vádlottak által a **[magánfél megnevezése]** magánfél részére fizetendő kártérítés tőkeösszege helyesen 82.532.250.- (nyolcvankettőmillió-ötszázharminckettőezer-kettőszázötven) forint.

Az I. r. vádlott tulajdonát képező **[1. sz. település megnevezése], [helyrajzi szám]** hrsz. **[irányítószám, 1. sz. település, utca, házsám]** szám alatti ingatlan 1/1 tulajdoni hányadára és a **[2. sz. település megnevezése], belterület [helyrajzi szám]** hrsz.**[irányítószám, 2. sz. település, utca, házsám, lépcsőház]** szám alatti ingatlan 1/4 tulajdoni hányadára vonatkozóan elrendelt zár alá vételt is a bíróság feloldja, ha a magánfél a megállapított teljesítési határidő lejártától számított 30 napon belül nem kér végrehajtást.

Az ítéltábla az I. r. vádlottat 215.705.- (kettőszáztizenötezer-hétszázöt) forint, az I. r. és II. r. vádlottakat egyetemlegesen 190.140.- (egyszázkilencvenezer-egyszáznegyven) forint első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az első fokú ítéletnek az I. r. és a II. r. vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyja.

Kötelezi az I. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 10.500.- (tízezer-ötszáz)

forint bünygyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

Az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe az első fokú ítélet kihirdetésétől 2013. október 9. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság az I. r. és a II. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki egyezően társtettesként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni büntettben [Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont 1. fordulat (4) bekezdés b) pont]. Ezért, az I. r. vádlottat mint visszaesőt 4 év 10 hónap börtönre, 5 év közügyektől eltiltásra és 5.000.000.- forint pénzmellékbüntetésre, a II. r. vádlottat 3 év 6 hónap börtönre, 4 év közügyektől eltiltásra és 4.000.000.- forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I. r. vádlott által 2012. március 1. napjától 2013. május 28. napjáig, a II. r. vádlott által 2012. március 28. napjától 2013. május 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

Úgy rendelkezett, hogy a kiszabott pénzmellékbüntetéseket meg nem fizetés esetén mindkét vádlott vonatkozásában egyezően 10.000.- forintonként kell börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

A lefoglalt és a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál őrzött Bjk.248/2012/15. tételszám alatti pendrive-ot elkobozta, a 2. tételszám alatti iratok lefoglalását megszüntette és azokat az I. r. vádlottnak kiadni rendelte.

Kötelezte az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottakat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a **[magánfél megnevezése]** magánfélnek kártérítés címén 82.332.500.- forintot és ezen összeg után a 2010. április 16. napjától a kifizetés napjáig járó minden naptári félév teljes idejére, az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot. Ettől eltérően a kihirdetett ítélet rendelkező részében a „kis ítélet”-ben a vádlottakat kártérítés címén 82.532.500.- forint megfizetésére kötelezte.

Az I. r. vádlott tulajdonát képező **[3. sz. település megnevezése]**, belterület **[helyrajzi szám]** hrsz. alatti, természetben **[3. sz. település, utca, házsám]** szám alatti ingatlan és a II. r. vádlott tulajdonát képező **[4. sz. település megnevezése]**, belterület **[helyrajzi szám]** hrsz. alatti, természetben **[4. sz. település, utca, házsám]** szám alatti ingatlan vonatkozásában úgy rendelkezett, hogy az elrendelt zár alá vételt megszünteti, ha a magánfél a megállapított teljesítési határidő lejártától számított 30 napon belül nem kér végrehajtást.

Kötelezte az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottakat, hogy a NAV Csongrád Megyei Adóigazgatóság külön felhívása szerint fizessenek meg egyetemlegesen 150.000.-

forint, míg a II. r. vádlott további 1.350.000.- forint eljárási illetéket.

Az I. r. vádlottat 189.780.- forint, a II. r. vádlottat 9.000.- forint, az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottakat egyetemlegesen 526.065.- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte az államnak.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be az I. r. vádlott és védője, valamint a II. r. vádlott és védője, valamennyien egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

Az első fokú ítélet a III. r. vádlott vonatkozásában 2013. május 28. napján jogerőre emelkedett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.317/2013/1/II. számú átiratában az első fokú ítélet tényállásának bizonyos pontokon való helyesbítése mellett az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta abban, hogy az ítélet tábla a **[magánfél megnevezése]** részére fizetendő kártérítés tőkeösszegét 82.532.250.- forintra szállítsa le, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy állapítsa meg a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatóságának legkorábbi időpontját. Eljárási szabálysértést, a bűnösségi körülményeket, jogszabályhely téves felhívását és azt észrevételezte, hogy az első fokú ítélet kihirdetett rendelkező részében és az írásba foglalt rendelkező részben a megítélt kártérítés összege eltér egymástól.

Az I. r. vádlott védője, a II. r. vádlott és védője fellebbezéseiket a másodfokú eljárásban írásban indokolták. A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlottak csatlakoztak a védőik által előterjesztettekhez.

Az I. r. vádlott védőjének álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem bizonyított, mert a sértetti számítógépre történő telepítéssel kapcsolatos körülmények nem kerültek tisztázásra. Így, kétséget kizáróan nem bizonyított, hogy az I. r. vádlott a terhére rótt bűncselekményt elkövette. Ezért, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének mint megalapozatlannak a megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélet tábla az I. r. vádlottat bizonyítottság hiányában az ellene emelt vád alól mentse fel, másodlagosan - amennyiben bűnössége megállapításra kerül - a nagyfokú sértetti közrehatásra is figyelemmel, a kiszabott büntetést enyhítse.

A II. r. vádlott a felmentését arra alapítottnak indítványozta, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el. A helyszínen való tartózkodással kapcsolatban lényegében megismételte a védekezésében előterjesztetteket. Álláspontja szerint, az I. r. vádlott azért tett rá nézve terhelő vallomást, mert akkor még az eljárásban hamis adatokkal szerepelt és abban bízott, ha szabadlábra helyezik és kiderül a valós személye, a vallomása értékelhetetlen lesz. Állította, semmilyen szerepe nem volt a

bűncselekmény elkövetésében és az sem nyert bizonyítást, hogy a programok felfelepítésének konkrét időpontjában az irodában tartózkodott volna.

A II. r. vádlott védője fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság a bűncselekmény elkövetésének körülményeit nem tárta fel, ezért ítélete a II. r. vádlottnak a telepítési időpontokban az irodában tartózkodása megállapításában, az egyéb körülményekben és az I. r. vádlott szavahihetőségének kérdésében jogszabálysértő és iratellenes.

Annak megállapítását, hogy a pendrive-on található szoftvereket a II. r. vádlott telepítette fel, azért találta iratellenesnek, mert az I. r. vádlott soha nem állított olyat, hogy az általa átadott pendrive-ról a szoftvereket a II. r. vádlott telepítette volna fel, és ezt a pendrive-ot a rendőrség éppen az I. r. vádlottól foglalta le.

Abból, hogy a tanúvallomások nem cáfolták, hogy a II. r. vádlott a szoftverek telepítésének konkrét időpontjában az irodában tartózkodott, álláspontja szerint automatikusan nem következik, hogy e körülményt alátámasztották. Ha tényszerűen megállapítható is lenne, hogy az I. r. vádlott átadta a pendrive-ot a II. r. vádlottnak, még e mellett is abból, hogy a KGB program telepítésekor a piac területén kívül, és a távoli elérési program telepítése előtt az irodában tartózkodott, sem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy a szoftvereket kizárólag ő telepíthette fel.

A II. r. vádlott bűnösségét valószínűtlenné tevő egyéb körülményként arra hivatkozott, hogy a banki átutaláshoz szükséges belepési azonosítót és jelszót kizárólag **(1. sz. név)** ügyvezető ismerte és az igazságügyi informatikai szakértő véleménye szerint a bűncselekményt csak ilyen személy követhette el, a szoftverek telepítésének időpontja kétséget kizáróan nem állapítható meg, a II. r. vádlottól semmilyen tárgyi bizonyíték nem került lefoglalásra, nála a bűncselekmény elkövetésére utaló, kimutatható vagyonnövekedés nem volt, az eljárás során a bűncselekmény elkövetését következetesen tagadta, amit kétséget kizáróan megcáfolni nem sikerült.

Az I. r. vádlott szavahihetőségének megítélése szempontjából pedig álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy a II. r. vádlottra terhelő vallomását kizárólag azért tette, hogy előzetes letartóztatását megszüntessék, és az a része mely szerint a KGB programmal szerezték meg a belepési azonosítót, jelszót és figyelték a számlaforgalmat, az igazságügyi informatikai szakértő véleményével is ellentétes. Ez által a bizonyítékok láncolata is megszakadt, hiszen az I. r. vádlott vallomásának ezen részét más bizonyítékok nem pótolták. Ugyanakkor, nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy valójában az I. r. vádlott mindig az érdekének megfelelő vallomást tett és nem tárta fel a bűncselekmény elkövetésének valós körülményeit, még a személyazonosságát illetően is megtévesztette a hatóságokat és nyomozati vallomásán kívül tulajdonképpen nem merült fel akárcsak közvetve is olyan adat, mely a II. r. vádlott bűnösségének megállapítására kétséget kizáró módon alkalmas.

Mindezekre figyelemmel a tényállás felderítetlensége miatti megalapozatlanságból indítványozta a II. r. vádlott felmentését arra alapítottnak, hogy a bűncselekményt nem

ő követte el.

A II. r. vádlott bűnösségének megállapítása esetén viszont, támadta a minősítést, mert álláspontja szerint ez esetben is, csak a bűnsegédi minősége lenne megállapítható, mivel a távoli elérési program feltelepítése kizárólag a belépést tette lehetővé a számítógépre. A vád szerinti bűncselekmény elkövetése pedig, a számítástechnikai rendszer védelmét szolgáló intézkedés megsértésével vagy kijátszásával történik.

A másodlagos, az enyhítésre vonatkozó indítványával kapcsolatban nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a jelentős sértetti közrehatást, ami az épületben az ajtók zárása, a számítógépen a jelszavas és egyéb védelem és a banki átutalás védelmének hiányában és a számítógép folyamatos üzemelésében nyilvánult meg. Ezért, álláspontja szerint, a II. r. vádlottal szemben a büntetés jelentős enyhítése lenne indokolt.

Az ítélet tábla a II. r. vádlottnak és védőjének fellebbezését ítélte részben alaposnak.

Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor az ügyben eljárta **(szakértő neve)** igazságügyi informatikai szakértő 2013. január 29. napján tartott tárgyaláson történt meghallgatásakor a Be. 110. § (1) bekezdése alapján nem tisztázta, hogy a szakértővel szemben nincs-e kizáró ok (első fokú 65. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 16-20. oldal) A nyomozati iratokból megállapítható, hogy a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Osztálya a kirendelő végzésében felhívta a szakértőt, hogy a vele szemben felmerült kizárási, illetve mentességi okot köteles a kirendelőnek haladéktalanul bejelenteni. Mivel ilyen irányú bejelentés sem a szakértő, sem más részéről nem érkezett és olyan adat sem áll rendelkezésre, hogy **(szakértő neve)** igazságügyi informatikai szakértő az eljárásból bármilyen okból kizárt, az eljárási szabálysértés garanciális jogokat nem sért súlyosan. Így, az ügy érdemére kihatással nem volt, ezért az ítélet tábla csupán a megállapítására szorítkozott (BH 2006. 279. II. rész)

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ítélet tábla az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. A tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adataira és a vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatára figyelemmel kiegészítette, illetőleg helyesbítette az alábbiak szerint:

Az I. r. vádlottat a Szegedi Városi Bíróság 6.B.2002/2012/8. számú, illetve a Szegedi Törvényszék a 2013. október 9. napján jogerőre emelkedett 4.Bf.151/2013/9. számú ítéletével csalás büntette és közokirat-hamisítás büntette miatt 2 év börtönre ítélte, mely büntetését 2013. október 10. napja óta jelenleg is tölti. Ezért, a jelen ügyben elrendelt előzetes letartóztatását 2013. október 9. napján megszakították.

Az I. r. vádlottal szemben a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság

8.B.XXIII.760/2008/27. számú ítélete - helyesen - 2010. **október 14.** napján kelt.
E büntetőügyben az I. r. vádlottat a nyomozás során 2008. január 8. napján és 2009. február 3. napján hallgatták ki gyanúsítottként (nyomozati iratok IV. kötet 913. és 914. oldal és első fokú bírósági iratok 37. sorszám alatti ítélet).

A II. r. vádlott egy kiskorú és egy, nappali tagozaton tanuló nagykorú gyerek eltartásáról gondoskodik.

Az első fokú ítélet 6. oldal 5. és 6. bekezdésében az I. r. és a III. r. vádlottak által tervezett pénzfelvétel dátuma - helyesen - **2010. április 16-i** hétvége.

Az első fokú ítélet 6. oldal utolsó sorában a telebank szolgáltatáshoz kapcsolódó telefonszám - helyesen - **[telefonszám]** (nyomozati iratok I. kötet 251. oldal).

Az első fokú ítélet 7. oldal 3. bekezdésében a **[magánfél megnevezése] [pénzintézet megnevezése]**-nél vezetett bankszámla száma - helyesen - **[bankszámlaszám]**(nyomozati iratok I. kötet 235. oldal).

Az első fokú ítélet 7. oldal 2. bekezdésében szereplő dátum - helyesen - 2010. április 16. napját megelőző időpont.

Az első fokú ítélet 7. oldal 5. bekezdésében az I. r. vádlott által jogosulatlanul átutalt pénzösszeg - helyesen - 82.532.250.- forint (nyomozati iratok I. kötet 235. oldal).

Az első fokú ítélet 7. oldal utolsó bekezdésében a Csongrád Megyei Főügyészség 2.B.1724/2010/32-I. számú határozatának kelte - helyesen - 2012. június 7. napja (első fokú bírósági iratok 1. sorszám).

Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiánytalan, ami a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések a bizonyítékok értékelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság nem a vádlottak védekezését fogadta el, mely szerint az I. r. vádlott legfeljebb a pénzfelvételeknél volt jelen, a II. r. vádlott pedig a bűncselekményt nem követte el.

Az elsőfokú bíróság a tényállást bizonyíték értékeléssel állapította meg. Az I. r. vádlott önmagra nézve beismerő, illetve a II. r. vádlottra vonatkozó terhelő vallomása, a tanúvallomások és az informatikai szakértő véleménye állt bizonyítékként rendelkezésére. Az ítéletábra álláspontja szerint helyesen járt el, amikor annak kivételével, hogy a KGB programmal jutottak a kódokhoz, az I. r. vádlott beismerő, illetve a II. r. vádlottra vonatkozó terhelő vallomásokat fogadta el, és elvetette az I. r.

vádolt azon állítását, hogy ezen vallomásait szabadlábra helyezésének érdekében tette meg. Az iratokból ugyanis megállapítható, hogy az I. r. vádlott a II. r. vádlottra három alkalommal és a szembesítésük során is - mégpedig 2012. március 27., 2012. április 3. és 2012. április 11. napján, a szembesítéskor 2012. április 10. napján (nyomozati iratok IV. kötet 954-971. és 1053-1056. oldal) - terhelő vallomást tett, és az első ilyen vallomásának megtétele előtt a kihallgatását azzal, hogy teljes körű, tényfeltáró beismerő vallomást akar tenni, ő maga kérte. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy e vallomásokon túl az I. r. vádlott cselekvőségét egyéb bizonyítékok - a III. r. vádlott, **(2. sz. név)** tanú vallomásai és a banki okiratok - is alátámasztották. Azt pedig, az elsőfokú bíróság helyesen, az informatikai szakértő véleménye alapján állapította meg, hogy a KGB program nem volt aktív, ezen keresztül a kódokhoz nem juthattak hozzá, ezért azokat csakis ismeretlen körülmények között szerezték meg.

A II. r. vádlott vonatkozásában valóban az I. r. vádlott terhelő vallomásán túlmenően kevesebb bizonyíték állt rendelkezésre. Ami a KGB program feltelepítését illeti, mivel nem volt aktív és a kódokat ezzel nem lehetett megszerezni, tulajdonképpen a bűncselekmény elkövetésében nem is játszik szerepet. Ezért, nincs is jelentősége annak, hogy az I. r. vádlott megbízása ennek feltelepítésére is vonatkozott-e vagy sem, illetve erre hogyan került sor. Ami a távoli elérési programot illeti, arra vonatkozóan rendelkezésre állt a két biztonsági őr, **(3. sz. név)** és **(4. sz. név)** tanúvallomása, valamint az informatikai szakértő véleménye. A biztonsági őrök egybehangzóan igazolták azt a tényt, hogy 2010. április 16. napján a távoli elérési program feltelepítése körüli időpontban a II. r. vádlott az irodában, a számítógép közelében volt. Kétségtelen, hogy a pontos időpontokat illetően a két tanú vallomásban érződött bizonytalanság, de mivel a megtörténtek bennük fel sem merültek, nem is volt elvárható tőlük, hogy az időpontokat percre pontosan megfigyeljék. Ugyanakkor, mivel a kérdéses számítógép mindig bekapcsolt állapotban volt, nem is lehetett feltűnő, ha a II. r. vádlott az irodában tartózkodása közben abban egy pendrive-ot elhelyezett és arról egy program feltelepítésre került.

Itt utal az ítélet tábla arra, hogy az első fokú ítélet indokolása 11. oldal 2. bekezdésében is a dátum elírásra került, mert az - helyesen - 2010. április **16.** napja.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat - a vádlottak védekezése körében is - a lehetséges körben feltárta, külön-külön és egymással összevetve értékelte. Ennek eredményeképpen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottakra nézve a terhelő bizonyítékok fogadhatók el. A bizonyítékok fentiek szerinti értékelése mellett, mindkét vádlott vonatkozásában megállapított tényállás megalapozott.

A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség, ezért az eltérő tényállás megállapítására és ennek következtében a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A minősítést illetően az elsőfokú bíróság az elkövetéskor hatályos Btk.-t alkalmazta. Az azóta 2013. július 1. napján hatályba lépett új Btk. (2012. évi C. törvény) e bűncselekményt a 375. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontjában, a különösen nagy értékhatárt a 459. § 31. pontjának (6) bekezdés d) pontjában tartalmazza. A különösen nagy értékhatár - ötvenmillió forintot meghaladó, de ötszázmillió forintot meg nem haladó összeg - és a büntetési tétel - a 2-8 évig terjedő szabadságvesztés - mindkét törvényben azonos. Az új törvényben azonban a pénzmellékbüntetés helyett pénzbüntetés szerepel és szerepel a középértékes szabály [80. § (2) bekezdése], mely a jelen bűncselekmény elkövetésekor még nem volt hatályban ezért, ilyen szempontból az elkövetéskori törvény enyhébb. Viszont, a feltételes szabadságra bocsáthatóság időpontját illetően az új törvény az enyhébb, mert a 38. § (2) bekezdés a) pontja szerint, ha feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt, annak legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, visszaeső esetén háromnegyed részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. Az elkövetéskor hatályos törvény szerint, viszont a börtönben végrehajtandó szabadságvesztésből legalább háromnegyed rész kitöltése után bocsátható a vádlott feltételes szabadságra (Btk. 47. § (2) bekezdés 2. fordulat).

A fentiekre tekintettel, a visszaeső I. r. vádlott vonatkozásában az elkövetéskori törvény az enyhébb, tehát az új törvény alkalmazása fel sem merül. Így, cselekményének az elsőfokú bíróság általi minősítése törvényes azzal, hogy az első fokú ítélet jogi indokolása 13. oldal 7. bekezdésében is, nyilvánvalóan elírás miatt - helyesen - a Btk. 300/C. § (4) bekezdésének **b) pontja** szerint minősül.

A II. r. vádlott esetében annak eldöntésénél, hogy az elkövetéskori vagy az elbíráláskori törvény az enyhébb, abból kellett kiindulni, hogy a másodfokú bíróság által a büntetését helybenhagyni vagy enyhíteni szükséges.

A bűnösségi körülményeket az ítélet tábla az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

Az I. r. vádlott esetében, mivel csak a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás az enyhítő körülmény és a fellebbezési nyilvános ülésen úgy nyilatkozott, hogy a bűnösségét nem ismeri be, a saját szerepére nézve megtett beismerő vallomását az enyhítő körülmények köréből mellőzte. II. r. vádlottnál enyhítő körülmény az, hogy egy kiskorú és egy, nappali tagozaton tanuló nagykorú gyerek eltartásáról gondoskodik és mindkét vádlott esetében további enyhítő körülmény, hogy az értékhatár, melytől a minősítés függ, az alsó határ közelében van, valamint a sértetti közrehatás.

A súlyosító körülmények körében az I. r. vádlottnál további súlyosító, hogy a bűncselekményt büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

A bűnösségi körülmények fenti kiegészítése, illetve helyesbítése mellett az ítélőtábla úgy találta, hogy a kezdeményező és szervező szerepére tekintettel, az I. r. vádlottal szemben kiszabott 4 év 10 hónap börtön nem olyan súlyos, hogy lényeges enyhítése lenne indokolt. Az 5.000.000.- forint pénzmellékbüntetés viszont eltúlzott, ezért a pénzmellékbüntetését 3.000.000.- forintra enyhítette.

A II. r. vádlottal szemben kiszabott 3 év 6 hónap börtön viszont eltúlzott, ezért annak tartamát 2 év 6 hónapra és ezzel arányosan a közügyektől eltiltásának tartamát 3 évre enyhítette. A pénzmellékbüntetés kiszabásához a jövedelmi és vagyoni viszonyai nem megfelelőek, ezért e törvényi feltételek hiányában az ítélőtábla vele szemben a pénzmellékbüntetés kiszabását mellőzte.

A fentiekből kitűnően, mivel a II. r. vádlott büntetésének enyhítésére került sor, és az enyhítéssel nyert egy évvel kedvezőbb helyzetbe került, mint helybenhagyás esetén, az elkövetéskori és elbíráláskori törvény szerinti feltételes szabadságra bocsáthatóság háromnegyedes, illetve kétharmados szabálya közötti különbsége, ezért vonatkozásában is, az elsőfokú bíróság által alkalmazott elkövetéskori törvény szerinti minősítés a helyes azzal, hogy a cselekménye az első fokú ítélet jogi indokolása 13. oldal 7. bekezdésében is - helyesen - a Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pontjának **1. fordulatába** ütközik.

A II. r. vádlott védőjének álláspontját a bűnsegédi minősítéssel kapcsolatban az ítélőtábla nem osztotta, hiszen a távoli elérést biztosító programmal történt adatbevitel folytán volt lehetőség a sértett számítástechnikai rendszerének működését úgy irányítani és ezáltal úgymond kijátszani, hogy a bankszámlájáról a jogosulatlan pénzfelvétel megtörténjen.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság az alkalmazott elkövetéskori törvény alapján nem hívta fel az értékhatárra vonatkozóan a Btk. 138/A. § d) pontját, amit ezennel pótol.

Az első fokú ítélet rendelkező része a kihirdetett rendelkező résztől „kis ítélet”-től eltérő összegben tartalmazza a kártérítés összegét. Mivel ilyen szempontból a kihirdetett rendelkező rész az irányadó, továbbá 250.- forint erejéig az elsőfokú bíróság a magánfél által előterjesztett kereseti kérelmen túlterjeszkedve is állapította meg a kártérítés tőkeösszegét, az ítélőtábla akként rendelkezett, hogy a vádlottak által a **[magánfél megnevezése]** magánfél részére fizetendő kártérítés tőkeösszege helyesen 82.532.250.- forint.

Az iratokból megállapítható, hogy az I. r. vádlott tulajdonában lévő további ingatlanok zár alá vételére is sor került (első fokú bírósági iratok 16. sorszám és nyomozati iratok 4. kötet 862/a-c. oldal), melyekről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Ezért, az ítéletábra úgy rendelkezett, hogy az I. r. vádlott tulajdonát képező **[1. sz. település megnevezése], [helyrajzi szám] hrsz. [irányítószám, 1. sz. település, utca, házsám]** szám alatti ingatlan 1/1 tulajdoni hányadára és a **[2. sz. település megnevezése]** belterület **[helyrajzi szám] hrsz. [irányítószám, 2. sz. település, utca, házsám, lépcsőház]** szám alatti ingatlan 1/4 tulajdoni hányadára vonatkozóan elrendelt zár alá vételt is a bíróság a Be. 159. § (6) bekezdés d) pontja alapján feloldja, ha a magánfél a megállapított teljesítési határidő lejártától számított 30 napon belül nem kér végrehajtást.

Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság a zár alá vétel feloldására vonatkozóan nyilvánvaló elírás miatt tévesen hívta fel a jogszabályt, mert az első fokú ítéletben szereplő ingatlanokkal kapcsolatban is az - helyesen - a Be. 159. § (6) bekezdésének d) pontja.

Az elsőfokú bíróság a vádlottakat terhelő bűnügyi költség összegének megállapításánál számítási hibát vétett, ezért az ítéletábra az I. r. vádlottat 215.705.- forint, az I. r. és a II. r. vádlottakat egyetemlegesen 190.140.- forint első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének az I. r. és II. r. vádlottakra vonatkozó részét a fentiek szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az I. r. vádlott védőjének díjával 10.500.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az I. r. vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel, a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján kötelezte.

Az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe az 1978. évi IV. törvény 99. § (1) és (2) bekezdése alapján az első fokú ítélet kihirdetésétől 2013. október 9. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámította.

Szeged, 2013. december 10.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Halász Edina s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.III.374/2013/15. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.563/2012/81. számú ítéletének az I. r. és a II. r. vádlottakra vonatkozó, a jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2013. december 10.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke